

UVOD

Veleučilište „Lavoslav Ružička“ u Vukovaru (u daljnjem tekstu: Veleučilište) javna je ustanova koja je osnovana Uredbom Vlade Republike Hrvatske 2005. godine. Sukladno Uredbi, osnovna djelatnost Veleučilišta je ustrojavanje i izvođenje stručnih studija, razvijanje visokostručnog razvojnog i istraživačkog rada, ustrojavanje i izvođenje programa stalnog usavršavanja i cjeloživotnog obrazovanja te izdavačka, bibliotečna i informatička djelatnost vezana uz temeljnu djelatnost. Uzevši u obzir okruženje u kome se nalazi, može se reći da Veleučilište djeluje na dinamičnom tržištu visokog obrazovanja, nudeći potencijalnim studentima studijske programe, a tržištu rada stručne kompetencije svojih završenih studenata.

Veleučilište ima iznimno veliki društveni značaj, budući da je najvažnija institucija visokog obrazovanja na području Grada Vukovara i Vukovarsko-srijemske županije, a time i najvažniji centar zadržavanja mladih ljudi, koji svojom stručnom osposobljenošću nakon završenog studija predstavljaju značajan potencijal ekonomskog razvoja na istom području.

Ovaj **Program rada** obuhvaća četverogodišnje razdoblje u okviru akademskih godina od 2015/2016. do 2018/2019. i strukturiran je definiranjem najvažnijih područja djelovanja Veleučilišta. Područja su razrađena na način koji je dovoljno razumljiv, ali ne pretjerano detaljan, a realizacija njihovog sadržaja osigurava kvalitetu, konkurentnost, daljnji razvoj i prepoznatljivost Veleučilišta. U okviru tih područja objedinjene su brojne aktivnosti koje planiram provesti kao dekan Veleučilišta.

Programom se definirana sljedeća područja:

1. Studijski programi
2. Studenti i studiranje
3. Ljudski resursi
4. Cjeloživotno obrazovanje
5. Mobilnost i međunarodna suradnja
6. Projekti
7. Kvaliteta studiranja
8. Zaključak

1. STUDIJSKI PROGRAMI

Na Veleučilištu se trenutno provode tri studijska programa:

1. Preddiplomski stručni studij **Fizioterapija**,
2. Preddiplomski stručni studij **Trgovina**,
3. Preddiplomski stručni **Upravni studij**.

Navedeni broj i struktura studija predstavljaju, prema Zakonu o znanosti i visokom obrazovanju (NN 139/13) potrebni minimum za ustroj i mogućnost funkcioniranja Veleučilišta (najmanje tri različita studijska programa).

Smatram da prethodno naznačeni minimalni broj studijskih programa predstavlja slabost Veleučilišta, budući da za studij *Trgovina* i *Upravni studij* u okolini, na području same Slavonije, postoji nekoliko visokoškolskih ustanova s identičnim ili vrlo sličnim studijskim programima:

- *Trgovina* – Osijek, Slavonski Brod, Požega,
- *Upravni studij* – Osijek, Požega.

Slična situacija je i na području cijele Hrvatske, gdje postoji više veleučilišta i fakulteta na kojima se izvodi veći broj preddiplomskih stručnih studija sa sličnim programima. Stoga postoji i određena prijetnja po opstojnost navedenih studija i interes studenata za budući upis.

Izuzetak od prethodnoga je studij *Fizioterapija*, budući da se u istom studijskom obliku izvodi još samo na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, koje izvodi i specijalistički diplomski stručni studij *Fizioterapija*.

Ove činjenice trebaju biti motivacija Upravi Veleučilišta za značajno intenziviranje aktivnosti u smjeru osiguranja opstojnosti i daljnjeg razvoja Veleučilišta, budući da njegov značaj nije samo lokalnog karaktera za Grad Vukovar, nego ima i bitnu područnu (županijsku, regionalnu), pa i nacionalnu dimenziju, prije svega zbog značaja Grada Vukovara za Republiku Hrvatsku.

Slijedom svega navedenoga, mišljenja sam da je nužno što prije poduzeti aktivnosti s ciljem dodatnog povećanja kvalitete i konkurentnosti Veleučilišta na tržištu visokog obrazovanja:

- Revidirati sadržaje postojećih studijskih programa koji se izvode na Veleučilištu te ih inovirati u okviru dopuštenih 20%-tnih izmjena sadržaja, a sukladno eventualno uočenim nedostacima ili mogućnostima poboljšanja, te u skladu s:
 - ✦ novim znanstvenim i stručnim spoznajama u matičnim područjima iz kojih se obrazuju i osposobljavaju studenti na Veleučilištu,
 - ✦ percepcijom o primjenjivosti studijskih programa i utvrđenim stvarnim potrebama gospodarskih subjekata u djelatnostima za koja se obrazuju i osposobljavaju studenti na Veleučilištu;
- Pripremiti potrebne podloge za otvaranje novih programa preddiplomskih stručnih studija koji imaju perspektivu, opravdanje i pretpostavke za razvoj sukladno potrebama koje postoje u okruženju djelovanja Veleučilišta ili su nastale ulaskom Hrvatske u EU;
- Pripremiti potrebne podloge za otvaranje novih programa specijalističkih diplomskih studija koji će omogućiti vertikalnu protočnost za studente preddiplomskih studija Veleučilišta, s ciljem njihovog daljnjeg unaprjeđenja stručnosti te sprječavanja preranog prekida studiranja i izlaska iz obrazovnog procesa. Ovo se posebno odnosi na studij *Fizioterapija*, kao područje uz koje se uglavnom i veže pojam studiranja u Vukovaru.
- Studijski programi trebaju biti pripremljeni i provedeni u primjenu na takav način da osiguravaju uvjete i jednake mogućnosti studiranja studenata s invaliditetom, sukladno međunarodnim konvencijama i deklaracijama vezanim uz prava osoba s invaliditetom koje je Republika Hrvatska potpisala i ratificirala.
- U pripremanje studijskih programa bitno je uključiti predstavnike dionika koji mogu poboljšati kvalitetu programa i studiranja te zapošljavanja nakon završetka studija:
 - ✦ gospodarskih subjekata i ostalih dionika koji predstavljaju potencijalnu radnu sredinu u koju će se, nakon završetka studija, moći uključiti završeni studenti,

- ✦ završenih studenata Veleučilišta – *Alumni VEVU*, koji iz osobnih iskustava, stečenih uključivanjem u radne procese nakon studiranja, mogu ukazati na eventualne nedostatke postojećih programa, potrebne izmjene i dopune istih te predložiti nove kolegije ili područja koja treba dodati u programe pojedinih studija,
- ✦ stručnih djelatnika Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, budući da je ta institucija nositelj *mini ESF* projekta koji uključuje provedbu *Ankete o standardu zanimanja* te korištenje rezultata ankete kao podloge u razvoju standarda zanimanja, a u svrhu podrške procesu razvoju Hrvatskoga kvalifikacijskog okvira (HKO) te usklađivanja potreba tržišta rada i obrazovanja.
- Posebnu pozornost u pripremanju i implementaciji studijskih programa treba posvetiti segmentu stručne prakse, kojom se dostignuti stupanj obrazovanja i osposobljenosti studenata treba dograditi i podići na višu funkcionalnu razinu, a koja se najkvalitetnije može realizirati kroz suradnju sa svim dionicima na području Županije i/ili izvan nje (bolnice, domovi zdravlja, socijalne ustanove, gospodarski subjekti, javna i lokalna uprava,...), naročito ako su isti dionici bili uključeni u pripremu studijskih programa.
- S ciljem uključivanja osobnih stručnih interesa i sklonosti studenata u okvirima studijskih programa, te njihovog osobnog profiliranja u smjeru specifičnih stručnih područja, studijski programi trebaju sadržavati više izbornih kolegija koje studenti, samostalno ili u suradnji s mentorima, mogu birati u sastavu određenog semestra.

Posebno je važno da svi revidirani sadržaji postojećih studijskih programa i svi novi studijski programi budu implementirani prema načelima Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (HKO), odnosno u skladu sa Zakonom o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (NN 22/13).

To znači da za sve kolegije koji su obuhvaćeni studijskim programima moraju biti napisani ishodi učenja s jasnim kriterijima vrednovanja prema kojima se može utvrditi da li su naznačeni ishodi ostvareni, budući da njihovim ostvarenjem student stječe cjelovitu kvalifikaciju odgovarajuće razine i kompetencije za zapošljavanje. Izradu ishoda učenja smatram prioritetnim zadatkom, koji treba ostvariti u najkraćem mogućem vremenu. Za provedbu iste aktivnosti potrebno je osigurati potporu svim nastavnicima u obliku edukacije i podloga koje koncipiraju i unificiraju način pisanja ishoda učenja.

Nakon ciklusa pripreme, usvajanja i verifikacije studijskih programa ne treba stati s procesom unaprjeđivanja studijskih programa, nego je potrebno nastaviti kontinuirano praćenje svih promjena u području visokoškolske djelatnosti, promjena u matičnim područjima obrazovanja, promjena u interesima, potrebama i zahtjevima gospodarskih subjekata, te prilagođavati studijske programe istim promjenama kako bi se zadržala kvaliteta i konkurentnost studija.

2. STUDENTI I STUDIRANJE

Studenti su najvažniji segment Veleučilišta, a njihovo studiranje je najvažniji proces na Veleučilištu. Tijekom studiranja studenti trebaju steći nužna teorijska i praktična znanja iz područja znanosti, tehnologije i struke u zvanju za koje se obrazuju i osposobljavaju, kako bi bili konkurentni na tržištu rada i uspješno se uključili u radne procese.

Treba uvažiti činjenicu da svaki završeni student, koji se zaposli u struci za koju se osposobio na Veleučilištu u Vukovaru, svojim stručnim znanjem, sposobnošću i kompetencijom, te svojim radom i zalaganjem na poslu, promovira i samo Veleučilište, njegovu kvalitetu, značaj i prepoznatljivost, dobre i loše karakteristike, a sve to proizlazi iz mogućnosti koje su mu bile dostupne tijekom studiranja.

I sam Bolonjski proces, kojega je Republika Hrvatska usvojila kao temelj ustroja visokog obrazovanja, stavlja studenta u središte nastavnog procesa, temeljeći i nastavni plan na opterećenju studenta, a ne nastavnika. Slijedom toga, studentski rad i život na Veleučilištu shvaćam kao primarno pitanje, kojemu treba posvetiti najveću pozornost i poduzeti sve moguće aktivnosti kako bi se isti učinio što kvalitetnijim.

U **nastavnom dijelu** studentima treba pružiti maksimum mogućnosti u svrhu povećanja uspješnosti studiranja. U tom smislu su i prethodno naznačeni ishodi učenja, koji studentima trebaju biti dostupni, budući da im pomažu u shvaćanju svega što se od njih očekuje, da im olakšavaju cjelokupni proces učenja i izbor kolegija koje upisuju te praćenje osobnog napretka u savladavanju gradiva. Ishodi učenja im također pružaju razumljive činjenice o svemu za što će biti osposobljeni nakon završetka studija. Za studente s invaliditetom izvođenje nastave te provjere znanja, vještina i sposobnosti trebaju biti inkluzivni, kako bi im se omogućilo pravedno dokazivanje postizanja definiranih ishoda učenja.

Najvažnija potpora studentima u studiranju su nastavnici. Stoga je iznimno važno razvijati i poboljšavati interaktivni oblik izvođenja nastave te raspoloživost nastavnika za pružanje dodatnih pojašnjenja, konzultacija i pomoći u razumijevanju gradiva.

Uspješnost studiranja bitno se može unaprijediti razvijanjem kvalitetnog sustava mentorskog rada tijekom kojega se svakom studentu pristupa pojedinačno. Osnovni cilj takvog rada je stvaranje uvjeta koji povoljno utječu na poboljšanje uspješnosti studiranja svakog studenta, te smanjenje nepovoljnih utjecaja koji kod studenata mogu uzrokovati probleme u studiranju i/ili prekid studiranja. Sustav mentorskog rada na Veleučilištu treba razvijati na tri razine:

- potpora na razini nastavnika-mentora,
- potpora na razini studenta-demonstratora,
- potpora na razini studenta-savjetnika.

Budući da je riječ o sustavu, a ne o pojedinačnim aktivnostima, treba ga kontinuirano promovirati s ciljem podizanja motivacije nastavnika i studenata viših godina za mentorski rad sa studentima. Na početku i tijekom akademske godine studente treba redovito, putem službenih mrežnih stranica ili oglasnih ploča, informirati o dodijeljenim mentorima, kontakt podacima za suradnju i aktivnostima. Anketu o zadovoljstvu studenata i analizu provedenog mentorskog rada trebaju provesti koordinatori na kraju akademske godine, a dobiveni rezultati analize koriste se u svrhu poboljšanja sustava i kao element za utvrđivanje najkvalitetnijih mentora, čiji rad se može i stimulirati na odgovarajući način. U razvijanju mentorskog sustava također treba voditi računa o specifičnostima u pružanju potpore studentima s invaliditetom.

Kroz mentorski rad sa studentima nastavnici trebaju poticati studente za sudjelovanje u projektima i istraživanjima te zajedničkim publiciranjima ostvarenih rezultata. Također ih treba poticati na suradnju sa drugim studentima te pozitivnu kompetitivnost studentskih timova.

Nastavnike i studente, koji se istaknu svojim radom na popularizaciji i unaprjeđenju studiranja na Veleučilištu, te ostvarenim uspjehom i kvalitetnim rezultatima, treba primjereno nagrađivati odgovarajućim nagradama i priznanjima, što će ih stimulirati u nastavku takvog načina rada.

Značajan element potpore studentima su materijalni-tehnički resursi, od kojih su najvažniji:

- studijska knjižnica i čitaonica s odgovarajućim fondom znanstvene i stručne literature, referentnih časopisa, pristupom relevantnim bazama podataka i ostalim sadržajima. Posebnu pozornost treba obratiti osuvremenjivanju stručne literature, praćenju stručnih zbivanja i nabavci aktualnih publikacija,
- informatička opremljenost s mogućnošću otvorenog internetskog pristupa za studente,
- skriptarnica s kopirnicom koja studentima omogućuje nabavku stručne literature (knjige, udžbenici, priručnici, skripte), pomoćnih sredstava (podloge za vježbe, projektni zadatci,...), obrazaca itd., kao i kopiranje dokumenata, članaka iz časopisa i sl., te jednostavno uvezivanje dokumenata (spiralni uvez i sl.). Posebno zanimljiva i popularna je mogućnost prodaje prikladnih predmeta koji promoviraju studiranje na Veleučilištu.

S obzirom da je riječ o resursima koje studenti, a dijelom i nastavnici, koriste svakodnevno, nedostatak nekog od njih je problem kojemu treba pristupiti kao prioritetu za rješavanje.

Iznimno je važno razvijati nove oblike usvajanja znanja, koji pružaju brojne dodatne mogućnosti, kao što su elektroničko učenje (e-learning) i učenje na daljinu (distance learning). Kako bi se ostvarili korisni učinci takvih oblika obrazovanja, potrebno je osigurati tehničku podršku i edukacije o primjeni za studente i nastavnike. Posebno je značajan oblik učenja na daljinu, budući da omogućuje održavanje predavanja studentima i/ili nastavnom osoblju u kome je predavač domaći ili strani ugledni stručnjak ili znanstvenik koji je afirmiran u područjima koje pokrivaju studijski programi, bez njegove neposredne prisutnosti u prostoru Veleučilišta. Takvim načinom dodatno se dobiva na kvaliteti studiranja uz minimalne troškove. S obzirom na to da Veleučilište posjeduje videokonferencijsku opremu i prostor, navedeni sustav treba primjenjivati.

U **izvannastavnom dijelu** studentima treba osigurati najbolji mogući studentski standard, u mjeri kakav postoji na drugim visokoškolskim ustanovama u okruženju i/ili šire.

Među najvažnijim preduvjetima dobrog studentskog standarda je pitanje kvalitetne prehrane studenata. To znači da prehrana u studentskom restoranu treba biti organizirana na način da je kvalitetom i količinom prilagođena studentskim potrebama, te da se, periodičnim provjerama putem anketiranja studenata, utvrđuje održavanje potrebne razine kvalitete i količine hrane ili da se poduzima njezino poboljšanje, ukoliko se takva potreba pokaže u rezultatima ankete.

Svakako da je najveći problem studenata, vezano uz pitanje standarda, nedostatak studentskog doma, pa studenti uglavnom stanuju u privatnom smještaju ili putuju do mjesta studiranja. Iako Veleučilište nema mogućnost rješavanja ovog problema, u kontaktima i suradnji s nadležnim ministarstvom, lokalnom samoupravom i gospodarstvom treba ovo pitanje stalno naglašavati.

Od ostalih sadržaja, koji trebaju funkcionirati u okviru samog Veleučilišta, posebno se izdvajaju prostor za osvježanje studenata u pauzama između predavanja i po pristupačnim cijenama – kantina, te prostor za rekreaciju studenata – fitness centar, čije postojanje, redoviti rad i dostupnost studentima su nužni za značajno poboljšanje njihovog standarda.

Studentske potrebe najbolje artikulira Studentski zbor, pa je stoga vrlo bitna dobra i sadržajna suradnja Uprave Veleučilišta s predstavnicima Studentskog zbora, te pružanje potpore Studentskom zboru u realizaciji aktivnosti studenata koje samostalno osmišljavaju i provode.

Maksimalnu potporu treba dati Sportskoj udruzi studenata (SUSVEVU), budući da su studenti koji su okupljeni u istoj, svojim zalaganjem, natjecanjem i ostvarivanjem iznimno kvalitetnih rezultata, najbolji promotori Veleučilišta i studiranja na njemu. Osim sportske dimenzije, ovakav oblik organiziranja studenata predstavlja najbolji način ostvarivanja dobrih kontakata i suradnje među studentima na području cijele Hrvatske i međunarodnoj razini, a što se kod studenata iz Vukovara pokazalo u najboljem obliku.

S obzirom na tradiciju veslačkog sporta u Vukovaru, dulju od 100 godina, te uspješne rezultate studenata Veleučilišta u veslanju, promociji Veleučilišta značajno bi pridonijelo i organiziranje studentske veslačke regate ili veslačkog dvoboja na Dunavu s nekim od fakulteta ili sveučilišta, po uzoru na dvoboj Oxford-Cambridge, te koji bi u daljnjem mogao postati tradicionalan. Naravno, promocija Veleučilišta kroz organiziranje sportskih natjecanja studenata u Vukovaru područje je na kome se može uspješno raditi i u drugim sportskim sastavnicama SUSVEVU-a.

U svrhu stjecanja dodatnih vještina, koje mogu biti značajne završenim studentima u fazi zapošljavanja ili samozapošljavanja, potrebno je omogućiti različite oblike dodatnog usavršavanja o kojima će više riječi biti u poglavlju Cjeloživotno obrazovanje.

Među studentima također treba poticati i razvijati kulturu volontiranja, pomaganja, humanitarnog djelovanja i sličnih aktivnosti, koje izgrađuju osobnost akademske osobe, što će postati svaki student nakon završenog obrazovanja i osposobljavanja na Veleučilištu. U tom smislu važno je poticati razvijanje suradnje studenata s lokalnim udrugama građana koje se bave prethodno navedenim aktivnostima.

3. LJUDSKI RESURSI

Najvažniji resurs Veleučilišta su njegovi zaposlenici, kako nastavno tako i nenastavno osoblje.

Kao što je u prethodnom poglavlju naglašeno, nastavnici su najvažnija potpora studentima u njihovom studiranju te najvažniji element kvalitete i konkurentnosti Veleučilišta.

Kako bi nastavnici ostvarili svoju primarnu funkciju – obrazovanje studenata, važno je da potpuno raspolažu znanjima u području svojih predavanja, vještinama učinkovitog prenošenja znanja te potrebnim iskustvom u radu sa studentima. Interaktivnost nastave zahtijeva i potrebne komunikacijske sposobnosti, kako bi kroz razmjenu informacija sa studentima dobili spoznaju o kvaliteti svoga rada i potrebi za eventualnim promjenama u pristupu izvođenju nastave.

Nastavnici moraju imati mogućnost za svoj daljnji razvoj i unaprjeđenje u struci i vještinama, te ih u tome treba sustavno poticati i pomagati, podržavajućnji njihovo daljnje obrazovanje, stručne edukacije, znanstveni i stručni rad, sudjelovanja na znanstveno-stručnim skupovima, publiciranje radova u znanstveno-stručnim časopisima i na skupovima itd. Unaprjeđivanjem nastavnika i studij na kome predaju postaje kvalitetniji i napredniji, a studenti postaju uspješniji.

Posebno je važno poticati nastavnike na pisanje knjiga, udžbenika, skripti, priručnika i ostalih nastavnih materijala iz gradiva koje se obrađuje u okviru kolegija studijskih programa i koji, nakon provedene recenzije, trebaju biti objavljeni i stavljeni na raspolaganje studentima i ostalim zainteresiranim osobama. Rad nastavnika-autora uvijek treba odgovarajuće valorizirati te na transparentan način nagrađivati.

S obzirom na ključni značaj zaposlenika, Veleučilište treba imati izrađenu kvalitetnu strategiju upravljanja ljudskim resursima koja će jasno definirati mjere za osiguranje dugoročnog razvoja znanstveno-nastavnog, nastavnog i nenastavnog osoblja, a time i razvoj samog Veleučilišta.

Također, Veleučilište treba imati jasno razrađen sustav napredovanja postojećih zaposlenika, kao jedan od najvažnijih elemenata upravljanja ljudskim resursima. To se naročito odnosi na nastavnike koji imaju propisani sustav napredovanja u znanstveno-nastavna i nastavna zvanja. Takva napredovanja su povezana s prethodno navedenim aktivnostima i troškovima za provođenje istih. Uz nastavnike i predstavnici nenastavnog osoblja (suradnici, službenici i namještenici) imaju potrebe za napredovanjem, putem određenih edukacija, usavršavanja, seminara itd., što je također povezano s troškovima. U uvjetima cjelokupnog ili djelomičnog financiranja takvih aktivnosti u svrhu napredovanja zaposlenika, te ograničenih financijskih sredstava, nije lako održavati ravnotežu između želja zaposlenika i mogućnosti Veleučilišta. Upravo stoga, potrebno je razraditi sustav i na temelju njega izraditi program napredovanja, koji će biti usklađen s potrebama i planovima razvoja Veleučilišta.

Nenastavno osoblje također treba biti obuhvaćeno programom napredovanja, sukladno njihovim uvjetima i kriterijima koji ovise o poslovima koje obavljaju.

4. CJELOŽIVOTNO OBRAZOVANJE

Cjeloživotno obrazovanje, unatoč tome što ne rezultira formalnim kvalifikacijama, predstavlja iznimno važan segment rada svih obrazovnih institucija, pa isto vrijedi i za Veleučilište. Ono dopunjuje i nadograđuje formalno obrazovanje, lakše se prilagođava dinamici promjena koje se zbivaju na tržištu rada i zahtjevima za novim znanjima, vještinama i kompetencijama. Potreba za takvim dopunskim usavršavanjima postoji i u okviru samog Veleučilišta, kao i izvan njega.

S obzirom da, zbog navedenih karakteristika, cjeloživotno obrazovanje dobiva sve veći značaj, potrebno je intenzivnije pristupiti provođenju različitih oblika takvog obrazovanja i usavršavanja organiziranjem tečajeva, seminara, radionica i sl. Navedene aktivnosti mogu se provoditi iz komunikacijskih i prezentacijskih vještina, primjene novih metoda učenja, stranih jezika, upravljačkih vještina, pripreme međunarodnih projekata i čitavog niza drugih područja.

Kako bi se isto provodilo učinkovito, postojeći formirani Centar za cjeloživotno učenje treba sustavno i kontinuirano raditi na planiranju i provođenju programa osmišljenih i namijenjenih za:

- ✦ studente Veleučilišta,
- ✦ zaposlenike Veleučilišta,
- ✦ vanjske korisnike.

Programe namijenjene vanjskim korisnicima treba provoditi prema pokazanim interesima struka i zanimanja, u suradnji s gospodarstvom, lokalnom zajednicom, udrugama i građanima.

5. MOBILNOST I MEĐUNARODNA SURADNJA

Sukladno citatu sa ERASMUS seminara Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta iz 2012. godine, koji glasi: „*Mobilnost je ključna za osiguravanje visoke kvalitete visokog obrazovanja*“, Veleučilište treba intenzivnije poticati mobilnost studenata, nastavnika i nenastavnog osoblja.

Posebno je važno da se što veći broj nastavnika uključi u projekte mobilnosti. Cilj je da im se, kroz provođenje određenog vremena u odgovarajućim inozemnim obrazovnim, znanstvenim i stručnim institucijama, omogući dodatno poboljšanje njihovih znanja, vještina i kompetencija koje mogu primijeniti u nastavnom procesu na Veleučilištu. Također je vrlo značajna mogućnost da sve što su usvojili tijekom boravka u inozemstvu ugrade u svoja znanstvena i nastavna napredovanja. U visokoškolskim institucijama intencija je da svi nastavnici određeno vrijeme provedu na usavršavanju u inozemstvu.

Budući da je Veleučilište uključeno u program ERASMUS+, potrebno je značajnije promovirati pozitivne učinke sudjelovanja u tom programu i mogućnosti koje se sudjelovanjem u njemu pružaju, kako za studente tako i za zaposlenike. Nedovoljno poznavanje stranog jezika, koje se najčešće pojavljuje kao problem i razlog nezainteresiranosti za sudjelovanje u međunarodnoj mobilnosti, ne smije biti prepreka. Upravo to treba biti razlogom i za intenzivnije organiziranje učenja stranih jezika kroz Centar za cjeloživotno učenje.

Kao podloga razvijanju kvalitetnije međunarodne razmjene studenata potrebno je razmotriti mogućnost uvođenja u studijske programe pojedinih kolegija na engleskom jeziku, s ciljem pripreme za prihvrat studenata iz inozemstva i njihovo uključanje u segment nastavnog procesa.

Mobilnost je u uskoj vezi s razvijanjem kvalitetne međunarodne suradnje Veleučilišta s inozemnim visokoškolskim institucijama. Institucionalna suradnja s inozemnim visokim učilištima temeljni je oblik razmjene nastavnika i studenata, pri čemu se u okviru takve suradnje treba nastojati ostvariti mogućnost znanstvenog i stručnog usavršavanja nastavnika Veleučilišta uz minimalne troškove ili bez njih.

Treba značajnije poticati i sudjelovanje nastavnika na međunarodnim znanstveno-stručnim skupovima, prije svega na aktivan način – izradom, prijavljivanjem i prezentacijom svojih autorskih radova. U okviru takvih skupova treba koristiti mogućnosti ostvarivanja i razvijanja neposrednih pojedinačnih kontakata i suradnje, također kao temelj institucionalne suradnje.

U razvijanju međunarodne suradnje Veleučilišta posebno važno mjesto zauzima Međunarodna konferencija „Razvoj javne uprave“, koja se ove godine po peti put održava u Vukovaru. Ovaj skup treba nastaviti održavati i kontinuirano ojačavati sudionicima i temama, a dodatno mu se može povećati međunarodna znanstveno-stručna razina uključivanjem u rad konferencije uglednih međunarodnih stručnjaka za javnu upravu iz zapadno-europskih članica Europske unije u obliku pozvanih predavanja, koja se mogu realizirati i putem videokonferencijske veze.

Kao jedan od oblika međunarodne suradnje treba poticati sudjelovanje nastavnika Veleučilišta u međunarodnim znanstvenim i stručnim projektima s nastavnicima i stručnjacima iz inozemstva.

Međunarodna suradnja iznimno je značajna za cjelokupni razvoj Veleučilišta jer može bitno pridonijeti poboljšanju njegove međunarodne prepoznatljivosti, usklađivanja kvalitete studiranja s međunarodnim kriterijima, usporedbi studijskih programa s inozemnim visokim učilištima itd.

Također, kao jedan od elemenata, koji može bitno utjecati na međunarodnu prepoznatljivost Veleučilišta, a ne predstavlja veliki problem za ostvarivanje, jest postavljanje službene mrežne stranice na engleskom jeziku, koju treba realizirati u najkraćem mogućem vremenu.

6. PROJEKTI

Projekti su iznimno važan element razvoja, budući da omogućuju nove izvore financiranja za određene aktivnosti koje se provode ili se žele provesti. Veleučilištu su na raspolaganju sredstva za znanstvene i tehnologijske projekte koje financira Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta RH, kao i različiti projekti pojedinih ministarstva, ovisno o području njihove nadležnosti te kompatibilnosti s područjima koja pokrivaju studijski programi.

Ulaskom Republike Hrvatske u Europsku uniju otvorena je i mogućnost apliciranja projekata za korištenja sredstava strukturnih fondova. Realizacija projekata i dobivanje sredstava putem njih može predstavljati značajnu pomoć Veleučilištu, budući da su proračunski izvori sve oskudniji i za standardno poslovanje, a pogotovo za daljnji razvoj i unaprjeđenje studijskih programa.

Kako bi Veleučilište iskoristilo navedene mogućnosti i pripremio se za aktivno sudjelovanje u natjecanju za sredstva europskih fondova, potrebno je provesti edukaciju nastavnika za pripremu projekata koji se financiraju iz fondova Europske unije, jer samo dobro osmišljena projektna ideja i kvalitetno pripremljena dokumentacija za kandidiranje omogućuje privlačenje financijskih sredstava za uspješnu realizaciju projekta, a time i dobivanje financijskih sredstava.

Također je potrebno poticati, educirati i ojačavati administraciju Veleučilišta u svrhu kvalitetnog administrativnog servisiranja tijekom prijave i provedbe projekata.

Evidentno je da Veleučilište još uvijek nije na potrebnoj razini osposobljenosti za pripremu i apliciranje projekata za europske fondove, što također koincidira sa spremnošću i zainteresiranošću za sudjelovanjem u mobilnosti i međunarodnoj suradnji zaposlenika. Stoga je to razlog da se razmotri mogućnost uvođenja novog prodekana za međunarodnu suradnju, koji bi u svojoj nadležnosti objedinio sve aktivnosti vezane uz međunarodne poslove i kontakte Veleučilišta s inozemstvom.

No, uz sve prethodno navedeno, najvažnije je kontinuirano poticanje i razvijanje tzv. „projektnog načina razmišljanja“ među zaposlenicima i studentima Veleučilišta.

7. KVALITETA STUDIRANJA

Na Veleučilištu je ustrojen Odbor za kvalitetu koji ujedinjuje i koordinira sve aktivnosti vezane za kvalitetu. Prije ustrojavanja Odbora, na Veleučilištu je djelovalo Povjerenstvo za osiguranje i unaprjeđivanje kvalitete koje je redovito provodilo studentske ankete kao glavni pokazatelj kvalitete studiranja. U postupku reakreditacije Veleučilišta, koji je proveden početkom 2011. godine, ukazano je na probleme i nedostatke u sustavu osiguranja kvalitete te su dane određene preporuke za njihovo otklanjanje.

Krajem 2013. i tijekom 2014. godine doneseni su dokumenti koji propisuju sustav kvalitete Veleučilišta i aktivnosti koje se provode u svrhu osiguranja istoga. Veleučilište je u kontaktima s Agencijom za znanost i visoko obrazovanje (AZVO) po pitanju provedbe propisanih aktivnosti.

Osiguranje kvalitete studiranja na Veleučilištu ostat će primarni zadatak, a uočeni nedostatci kontinuirano će se otklanjati, sukladno preporukama AZVO-a.

Cilj je ostvariti akademske standarde i kvalitetu Veleučilišta koja će se moći usporediti sa standardima i kvalitetom koji se primjenjuju na sličnim visokim učilištima u Hrvatskoj i zemljama Europske unije.

8. ZAKLJUČAK

Izloženi Program nije obuhvatio sva područja djelovanja Veleučilišta, što ne znači da ona koja nisu posebno naznačena nisu i važna. To se, prije svega, odnosi na važnost stavljanja u potpunu funkciju Centra za traumu i Studentskog poduzetničkog inkubatora, koji imaju veliki značaj za studente i zaposlenike. Centar za traumu ima i komercijalnu dimenziju kroz pružanje usluga građanima, pa je stoga njegov rad time važniji. Također, iznimno je važno intenzivirati suradnju s Alumni VEVU i Nezavisnim sindikatom znanosti i visokog obrazovanja.

S obzirom na to da je Veleučilište sustav koja je sastavljen od više osoba koje imaju, svaka za sebe, svoj status, karijeru, mišljenje, radne obveze itd., a razvoj Veleučilišta je zajednički cilj, smatram da je opravdano poduzimanje aktivnosti u svrhu unaprjeđenja međuljudskih odnosa, komunikacije među zaposlenicima, razvijanja timskog duha, stvaranja zajedništva itd., što rezultira podizanjem radne učinkovitosti, kako pojedinca tako i cijelog sustava. U tom smislu treba organizirati zajedničke boravke u prirodi, team-building ili druge oblike grupne rekreacije.

Iako ne sadrži sve aktivnosti na Veleučilištu, izloženi program rada je opsežan i zahtijeva veliki angažman svih koji su obuhvaćeni njime. Svjestan sam da će se i od mene, ukoliko budem izabran za dekana, zahtijevati puno znanja, volje i energije. No, skoro 25 godina rada u sustavu visokog obrazovanja i 30 godina rada s ljudima daju mi za pravo da vjerujem i u uspješan rad u svojstvu dekana. Nadam se da će Stručno i Upravno vijeće Veleučilišta to također prepoznati.